

تشکیلات خانه کارگر آیا خانه کارگران و در خدمت کارگران است؟

احمد هدایتی

به تاریخ (۱۳۸۴/۱۱/۲۷) در روزنامه کار و کارگر مصاحبه ای با علی رضا محبوب منتشر کرد، با عنوان "دستمزد کمتر از ۲۰۰ هزار تومانی را نمی پذیریم". این مصاحبه حاوی مطلب و مسایل کارگری مهم و به روز کارگری است.

الف: خط مشی يك سازمان صنفی(سیاسی):

اولین مشخصه هر سازمان و تشکیلات صنفی و سیاسی کارگری (که منظور من در این نقد بیشتر تشکیلات صنفی است) داشتن خط مشی اصولی در مورد مهم ترین مسایل جامعه ایران، مهم ترین مسایل صنفی کارگران و حتی مهم ترین مسایل جهانی می باشد. هر کارگری و یا هر فردی که تصمیم گرفت وارد تشکیلات بشود با ارائه برنامه و اساسنامه و خط مشی مهم ترین مسایل به ایشان، متوجه بشود که این چه نوع تشکیلاتی است و منظور از این تشکیلات چیست؟ چه اهدافی را دنبال می کند؟ در صورت تمایل می تواند وارد آن بشود و یا نشود.^۱

ب: اعلام مواضع در مورد مبرم ترین مسایل روز کارگری:

تشکیلات کارگری با مشخصات فوق لازم است در مورد مبرم ترین مسایل روز جامعه از جمله مسایل کارگری اعلام موضع کند.

نکته مهمی که در اینجا مورد نظر است، اینست که این اعلام موضع باید عمدتاً از طریق بیانیه ها، اعلامیه های رسمی، نه بصورت فردی بلکه به صورت تشکیلاتی و با امضاء تشکیلات مثلاً: تشکیلات خانه کارگر کل، تشکیلات خانه کارگر مازندران، تشکیلات خانه کارگر استان قم و... باشد.

این اعلام مواضع به صورت تشکیلاتی چه مزیتی دارد، یکی این که تمام اعضاء هیئت اجراییه، اعضاء شورای مرکزی در جریان کارها هستند و نظریاتشان در تشکیلات تاثیر دارد و مسلماً از تصمیم فردی همیشه (عمدتاً) درست و دقیق تر است، دوم اینکه اصولاً کار تشکیلاتی يك کار دسته جمعی است، سوم این که مسئولین مملکتی (حتی جهانی) در مقابل خود (در کنار خود) يك تشکل و يك سازمان را دارند و می بینند نه يك نفر و یا دو نفر را.

حاً لا باید پرداخت به محتوای مصاحبه آقای محبوب:

۱-) دستمزد کارگران در سال ۸۵: آقای محبوب می گوید "دستمزد کمتر از ۲۰۰ هزار تومانی را نمی پذیریم".

چنانچه می دانیم این خواست نه تنها خواست تمام کارگران عضو تشکیلات خانه کارگر در سراسر ایران است بلکه خواست تمام کارگران و زحمتکشان عضو سازمان تامین اجتماعی و بیمه شدگان خدمات درمانی و تمام آنهایی است که به شکلی مزد بگیر هستند (تمام کارگران یدی و فکری) می باشد (با توجه به اینکه عده زیادی این سقف را قبول ندارند).

بهتر نیست که این خواسته به صورت بیانیه و یا نامه سر گشاده توسط تشکیلات خانه کارگر و با امضاء شورای مرکزی و حتی تأیید تشکیلات استانی خانه کارگر صورت می گرفت؟

(علت اینکه فقط از تشکیلات خانه کارگر صحبت می شود اینست که من اکنون دارم از مصاحبه آقای محبوب نقد می کنم در اصل منظورم هر تشکیلاتی نوعی است)
۲- قرارداد های موقت کار و عدم همکاری دولت و مجلس: با ورود محبوب به مجلس و تشکیل کمیسیون کارگری اولین و مهم ترین مسئله ای که در دستور کار آن قرار گرفت و نظر تعدادی از نمایندگان مجلس جلب شد ساماندهی "قرارداد های موقت کار" بود، تا قبل از صحبت های فوق توسط محبوب خوش بینی زیادی در ساماندهی این مشکل با حفظ منافع کارگران وجود داشت، ولی اکنون مسئول تشکیلات خانه کارگر خبر می دهد که دولت و مجلس در این مورد کار شکنی (شاید خیلی بیشتر از کار شکنی) می کنند.

سؤال مهم: بهتر نیست طی بیانیه رسمی و یا نامه سرگشاده با امضاء تشکیلات خانه کارگر، ضمن اشاره به قرارداد های موقت کار و تاریخچه ای از آن (از جمله در سال ۷۴ چه نیرو هایی و چه خطی و چه افرادی این بد بختی را بر سر کارگران آوردند و...) عدم همکاری دولت نهم و مجلس هفتم را به مردم گزارش داد و خطی و حتی افرادی که در این جهت کار شکنی می کنند را به کارگران و به مردم اطلاع داد؟ حتما باید این کار را کرد.

۳- واردات بی رویه: محبوب از واردات بی رویه صحبت به میان می آورد، آیا تاکنون خانه کارگر در این مورد به طور رسمی و تشکیلاتی نظری داده و موضع خود را مشخص کرده است؟ تا جایی که من می دانم این کار را نکرده است. باز هم لازم است مانند قرارداد های موقت عمل کند، این نظر می تواند شامل تعریفی از واردات، واردات بی رویه، و از اینکه چه خطی چه در سطح ایران و چه در سطح جهانی این واردات بی رویه را به ما کارگران و نیز به تمام مردم ایران تحمیل کرده است و..... باشد.

۴- خصوصی سازی و تعطیلی کارخانه ها و واحد های تولیدی: محبوب صحبت از خصوصی سازی بی ضابطه و غیر کارشناسی می کند.

در اینجا نیز خانه کارگر تاکنون بطور دقیق نظرش را در باره خصوصی سازی اعلام نکرده است، نگفته که خط خصوصی سازی چه خطی است، طرفداران ایرانی و جهانی آن کدام هستند، چه رابطه ای بین طرفداران داخل و خارج آن وجود دارد، آیا این نوع خصوصی سازی با انقلاب ۵۷ و قانون اساسی همخوانی دارد یا نه؟ خصوصی سازی با ضابطه (در مقابل بی ضابطه) کدام است؟

- لازم است در این مورد نیز تشکیلات خانه کارگر اعلام رسمی و تشکیلاتی بکند، از جمله به سئوالات فوق نیز جواب بدهد.

۴-۱- عواقب غیر قابل بیان خصوصی سازی: "وی عواقب اجتماعی تعطیلی کارخانه ها (بر اثر خصوصی سازی) و بیکاری شاغلان را فقر و فساد، از هم پاشیده شدن کانون خانواده ها، افزایش میزان بزهکاری و جرایم در جامعه عنوان کرد و گفت: عواقب اقتصادی این موضوع، وحشتناک تر از آن است که قابل بیان باشد."

می توان با نظرات محبوب موافق بود، ولی سؤال اینست که چرا تا کنون رسماً و تشکیلاتی این موضوع برای کارگران و مردم شکافته نشده است؟ ابعاد وحشتناک این فقر و فساد رسماً چرا اعلام نشده است؟ بهتر است هر چه زودتر نظرات تشکیلات خانه کارگر در این مورد اعلام شود.

۵- ۹۰۰ واحد متوسط و بزرگ تعطیل شده و بحران زده: ایشان می گوید طبق بر آورد خانه کارگر حدود ۹۰۰ واحد متوسط و بزرگ در سال های اخیر تعطیل شده و یا در بحران بسر می برند. پیشنهاد می شود که نام این ۹۰۰ واحد با مشخصات کامل و علل تعطیلی و

بحران زدگی آنها استخراج شود و بهر شکل ممکن در اختیار مردم شود و از جمله رسماً در روزنامه کار و کارگر منتشر شود.^۲

۶- حق اعتصاب و شرکت های پیمانکاری: راجع به حق اعتصاب و نیز شرکت های پیمان کاری محبوب نظرات خوبی بیان کرده است، پیشنهاد می شود مانند موارد بالا خط مشی تشکیلات خانه کارگر در این موارد دقیقاً و رسماً و طی بیانیه و یا اعلامیه برای مردم تشریح گردد.

دو نکته پایانی: اول اینکه معنی تمام این صحبت ها این نیست که يك تشکیلاتی اشتباه نمی کند، اشکالی ندارد، می تواند به مرور زمان در صورت اشتباه آن را تصحیح کند، نباید از اشتباه کردن ترسید.

دوم اینکه بتدریج خط مشی آن تشکیلات انجام پیدا می کند و آبدیده می شود و کارگران و مردم می توانند روی آن حساب کنند.